

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. maja 2014. god.
Br.ref.:RK620/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI219/13

Podnosilac

Avdi Abdullahu

Ocena ustavnosti rešenja SCEL-09-0001, Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, od 24. februara 2011. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, Predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Avdi Abdullahu iz sela Glamnik, opština Podujevo, (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje SCEL-09-0001, Sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Sudsko veće Posebne komore), od 24. februara 2011 god., koje je podnosiocu uručeno 19. marta 2011 god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ustavna ocena rešenja koje navodno onemogućuje podnosiocu da ostvari pravo na udeo od 20% od privatizacije društvenog preduzeća Ramiz Sadiku (u daljem tekstu: DP "Ramiz Sadiku"), u Prištini. Podnosilac zahteva ne navodi konkretno članove Ustava koji su povređeni.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na član 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo Br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 03. decembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 08. januara 2014. god., predsednik je odlukom GJR. br. KI219/13 imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI219/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 27. januara 2014. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Posebnu komoru Vrhovnog suda o registraciji zahteva.
8. Dana 25. marta 2014. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva tvrdi da je 8 (osam) god., bio radnik DP "Ramiz Sadiku".
10. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je završilo proces privatizacije.
11. Dana 05. marta 2010 god., Podnosilac zahteva nezadovoljan odlukom Agencije za Privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija), koja ga nije uvrstila na listu radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20% od privatizacije, podneo je žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda.
12. U žalbi Posebnoj komori Vrhovnog suda, podnosilac zahteva je naveo da je on bio radnik DP. „Ramiz Sadiku“ i da je radio sve do 1992. godine kada je nasilno udaljen sa svog radnog mesta. Podnosilac je uz žalbu Posebnoj komori priložio i

kopiju potvrde kao dokaz njegovog radnog statusa u DP "Ramiz Sadiku", kao i kopiju radne knjižice.

13. Agencija je dopisom Posebnoj komori odgovorila na žalbu podnosilac tvrdeći da podnosilac ne ispunjavaju uslove jer nije u zakonskom roku (koji je istekao 27. marta 2009 god.) izjavio žalbu na konačnu listu radnika koju je sačinila Agencija.
14. Dana 24. februar 2011 god., Sudsko veće Posebne komore je donelo odluku SCEL-09-0001 kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neprihvatljivu. U obrazloženju svoje odluke Sudsko veće je navelo: „Imajući u vidu da je žalba izjavljena tri meseca nakon isteka roka za izjavljivanje žalbe (vremenski rok za izjavljivanje žalbe istekao je 27. marta 2009. god.) na osnovu toga, ne postoji mogućnost da se prihvati vraćanje u pređašnje stanje i da se žalba smatra blagovremenom. Stoga, žalba se odbacuje kao neprihvatljiva.“
15. U zaključku rešenja SCEL-09-0001, Sudsko veće Posebne komore navodi: „Na osnovu člana 9.5 UNMIK Uredbe br. 2008/4, žalba protiv ovog rešenja izjavljuje se u pisanom obliku Žalbenom veću Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju, u roku od trideset (30) dana, od dana prijema ovog rešenja.“

Navodi podnosioca zahteva

16. Podnosilac u zahtevu navodi da je Vrhovni sud Kosova izvršio procesna kršenja zakonskih odredbi i pogrešno je utvrdio činjenično stanje te da je takođe izvršena i povreda Ustava Republike Kosovo, tačnije člana 46, 47, 48, 49. i 50. Zakona o Ustavnom sudu.
17. Podnosilac se obraća sudu sa zahtevom:

„Želim da dobijem 20% od privatizacije preduzeća, jer mi je garantovana ova naknada, koju je dobio jedan deo radnika preduzeća „Ramiz Sadiku“.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud navodi da bi bio u mogućnosti da odluči po žalbi podnosioca, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
19. Vezano sa time, Sud se poziva na član 113.7. Ustava, koji propisuje:
"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.
20. Sud se takođe poziva i na član 49. Zakona koji predviđa.

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...)”.

21. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36.(1)(b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

...

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”.

22. Na osnovu podataka iz spisa predmeta, Sud konstatuje da je podnosilac podneo svoj zahtev 03. decembra 2013. god. Takođe Sud je na osnovu raspoloživih spisa utvrdio da je poslednje rešenje SCEL-09-0001 sudskog veća Posebne komore, podnosiocu uručeno 19. marta 2011. god., te shodno tome podnosilac je podneo svoje zahteve sudu nakon isteka zakonskog roka propisanog članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika.

23. Sud takođe podseća da je svrha zakonskog roka od četiri meseca iz člana 49. Zakona i Pravila 36(1)(b) Poslovnika o radu, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da slučajevi koji postavljaju ustavna pitanja budu razmotreni u okviru razumnog roka i da prethodno donete odluke nisu beskrajno otvorene za osporavanje (vidi slučaj O’ LOUGHLIN i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva Br. 23274/04, ECtHR, Odluka od 25 avgusta 2005).

24. Iz izloženog proizilazi da je zahtev van vremenskog roka.

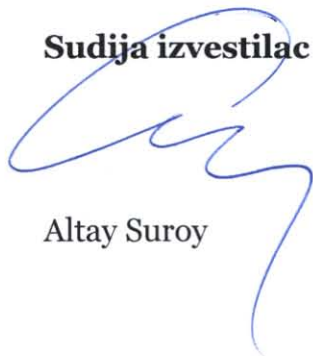
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. (7) Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani